

ഇഫ്റ്റാറുകളിൽ സംഭവിക്കേണ്ട്

പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) തന്റെ അനുചരമാരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളിൽ ആരതകളിലും ഒരു നോമ്പുകാരനെ നോമ്പു തുറപ്പിച്ചാൽ അത് അവരെ പാമോചനത്തിനും നരകമോചനത്തിനും കാരണമായി തീരും. നോമ്പുകാരന് ലഭക്കുന്ന അതെ പ്രതിഫലം നോമ്പു തുറപ്പിക്കുന്ന വന്നും അല്ലാഹു നൽകും. എന്നാൽ നോമ്പുകാരൻ പ്രതിഫലത്തിൽ നിന്ന് ഒരുപം പോലും അല്ലാഹു കുറക്കുകയുമില്ല.” അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ ചില അനുചരനാർ വിലപിച്ചു: “അല്ലാഹുവിശ്വേഷി ദൃതരേ, നൈജലിലാർക്കും മറ്റാരാളെ നോമ്പു തുറപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷിയില്ലാണോ.” അപ്പോൾ നബി(സ): “നിങ്ങൾ വിഷ്ണിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരുപം പാലോ ഒരു കാരക ചീളോ അതുമല്ലെങ്കിൽ കരിക്ക് പച്ചവെള്ളമെങ്കിലുമോ കൊടുത്ത നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ നോമ്പു തുറപ്പിക്കുക. അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്കും ലഭിക്കും.”

ഇഫ്റ്റാറിൽ ഇന്ന് സർവ സാധാരണമാണ്. ശ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും മാത്രമല്ല പവർച്ചറ്റെലങ്ങളിൽ വരെ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആഗോള ചടങ്ങായി അത് മാറിക്കൊണ്ടു. വിദേശ സമൂഹമായ ക്ഷേമാരുകൾ തീർമ്മേശകൾ ചുറ്റുമിരുന്ന് കളിതമാശയും പറഞ്ഞു പോകുന്ന യോഗങ്ങളാവരുത്ത് ഇഫ്റ്റാറിൽ മറിച്ച് സ്വന്ന ഹിന്ദു സാഹോദരയ്ക്കിൽ സമൂല ഭാവങ്ങൾ സമേഖിക്കുന്ന മത സ്ഥാപനാർക്കു തിരിക്കേണ്ട സമാർഗ്ഗ സദസ്യകളാവണം.

യോഗങ്ങളാവരുത്ത് ഇഫ്റ്റാറിൽ മറിച്ച് സ്വന്ന സാഹോദരയ്ക്കിൽ സമൂല ഭാവങ്ങൾ സമേഖിക്കുന്ന മത സ്ഥാപനാർക്കു തിരിക്കേണ്ട സമാർഗ്ഗ സദസ്യകളാവണം. ഈരു മതസ്ഥാർപ്പാലും ഇഫ്റ്റാറുകൾ ഒരുക്കി സൗഹ്യം പങ്കുവെക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും. ഈരു സഭനാഷ്ഠായകവും സ്വാഗതാർഹവുമാണ്. അതുപോലെതന്നെ നോമ്പു തുറപ്പിക്കുന്ന വന്നും നോമ്പിക്കേണ്ട ചെതന്യവും നിർവ്വുതിയും അനുഭവിച്ചിരാൻ സാധിക്കണം. അപ്പോഴാണ് താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ മഹത്വമെന്നനാരിയാൻ കഴിയുക. അതിന് ജാതി-മത ഭേദമനേയും നോമ്പുകാരന്മൊലെ ഇഫ്റ്റാറിൽ ആസാദിക്കാൻ എത്തുന്നവരും ആ ദിവസം നോമ്പി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത്. അതുവഴി വിശ്വപ്പിക്കേണ്ട വിലയെന്നും പച്ചവെള്ളത്തിക്കേണ്ട രൂപി എന്നനും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. പട്ടണി മരണങ്ങളുടെ പത്രവാർത്തകൾ ലാജുവത്തോടുകൂടി വായിച്ചുതെള്ളാൻ പിന്നീട് അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. തന്റെ അയൽക്കാരൻ പട്ടണിക്കിടക്കുമ്പോൾ വയറു നിരച്ച് ആഹരിക്കുന്നവൻ നമ്മിൽപ്പെട്ടവന്നല്ല എന്ന പ്രവാചകാധ്യാപനത്തിക്കേണ്ട മഹത്വമും അപ്പോൾ സിരിച്ചിരിയാം.

ഇഫ്റ്റാറിൽ ലഭിതമാക്കണം. അത് ക്ഷേമേജുകളാവരുത്ത്. വീടുകളിലെ നോമ്പ് തുറകളിലും മിതത്വം പാലിക്കണം. കഴിഞ്ഞ 11 മാസങ്ങളിൽ എന്നായി

വിദേശ സമൂലമായ ക്ഷേമാരുകൾ തീർമ്മേശകൾ ചുറ്റുമിരുന്ന് കളിതമാശയും പറഞ്ഞു പോകുന്ന യോഗങ്ങളാവരുത്ത് ഇഫ്റ്റാറിൽ മറിച്ച് സ്വന്ന ഹിന്ദു സാഹോദരയ്ക്കിൽ സമൂല ഭാവങ്ങൾ സമേഖിക്കുന്ന മത സ്ഥാപനാർക്കു തിരിക്കേണ്ട സമാർഗ്ഗ സദസ്യകളാവണം.

രുന്നുവോ നമ്മുടെ ഭക്ഷണം അതുതനെ നോമ്പുതുറക്കാനും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന താൻ ഉത്തമം. ഇസ്ലാമിലെ ആവിർഭാവ കാലത്ത് വിവിധ ഭരണകർത്താക്കൾക്ക് ഇസ്ലാമിനെ പരിപയപ്പെടുത്തി കൂട്ടുകൾ അയക്കുകയും ഇസ്ലാം സീക്രിച്ച് മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നുമെന്ന് അഭ്യർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു പ്രവാചകൾ. ഈ സന്ദേശത്തിൽ ആകൃഷ്ടക്കായ ഇംജി പ്രതിലെ ‘മുകളിവിസ്’ രാജാവ് പ്രവാചകന് ധാരാളം പാരിതോഷികങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ചു. ഒപ്പും തന്റെ കൊട്ടാരം വെദ്യുതാരിൽ രാജാളയും പറഞ്ഞയച്ചു. നാളുക ക്ഷേരോ കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രവാചക സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ഒരാളും ചികിത്സ തേടി വൈദ്യനെ സമീപിച്ചില്ല. കാരണം തിരക്കിൽനിന്ന് സമീപിച്ചപ്പോൾ നമ്പി(സ) അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: “വിശകാരത എന്നും ആരും ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ല. കഴിക്കുന്നുവെങ്കിലോ വയറു നിരക്കാണമല്ല” വയറിലെ മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗം ഒഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രവാചകൾ പറിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇപ്പത്താർ വ്യാപാരവൽക്കരിക്ക പ്പെട്ടു എന്നതും വേദകരമാണ്. തട്ടുകടകൾ മുതൽ സ്ഥാർ ഹോട്ടലുകൾ വരെ ഇപ്പത്താറുകൾ നടത്തുന്നു. 500 രൂപയും അതിൽ കുടുതലും ഇന്ത്യാക്കിക്കാണാണ് ശീതീകരിച്ച മുൻകളിലെ അരണ്ടെ വെളിച്ചതിൽ നേര്ത്തെ സംഗീതത്തിലെ അക്കണ്ഠയാട്ട ചില വരേണ്ടുവർഗ്ഗങ്ങൾ ഇപ്പത്താർ നടത്തുന്നത്. ധ്യാർമ്മത്തിൽ അവർ ഇപ്പത്താർ ആണേലാഷിക്കുകയാണ്. ഇപ്പത്താർ സദസ്സുകളിൽ പള്ളിമിനാരും മുൻ നിന്ന് ബാക്കാലികൾക്കായി കാതോർത്തിരിക്കുന്ന നോമ്പുകാരന് ആത്മനിർവ്വിത്യുടെ ധന്യ നിമിഷത്തിന്റെ ശാന്തത നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന തുടരെ തുടരെ എത്തുന്ന മൊരൈവൽ ഹോസ്റ്റൽ മണിനാഡുങ്ങും സിനിമാഗാനങ്ങളും അനാവശ്യം ലാഷണങ്ങളും കേൾക്കാത്ത ഇപ്പത്താറുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രാർഥനകൾക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുന്ന സമയങ്ങൾ നിശ്ചിന്നവയും ഭക്തിപൂർണ്ണവുമാകണാം. ദൈവ സ്ഥാനങ്ങളും മാത്രം ഉയരേണ്ട മഹത്തരമായ സദസ്സുകളിലാണ് നാം എന്നാണും ഇപ്പത്താറുകളിൽ സന്നിഹിതരാകുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാവേണ്ടതുണ്ട്.

ഇപ്പത്താർ വേദികൾ മാതൃകയാണെന്നും. പണ്ണക്കാരരണ്ടുയോ നേതാവിരുന്നുയോ സ്ഥാനമാനങ്ങളും പ്രഭാവിയും സാധാരണമായും മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രദർശന വേദികളാവരുത്. അത്

സഹനവും ക്ഷമയും സ്നേഹസാഹോദര്യവും അടുത്തരിയലുവണം. പരസ്പര വിട്ടുവീഴ്ചപകളിലുടെയും പൊരുത്തപ്പെട്ട ലുകളിലുടെയും വിശദിച്ച മനസ്സുകൾ ഏകുപ്പെടുന്നും. അപരനെ മാനിക്കാനും അവരെ മതത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും അംഗീകരിക്കാനും അവരെ ആരാധനകൾക്ക് സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കാനും ശീലിക്കണം. അതുവഴി നൂറ്റാഞ്ചുകളായി ഭാരതം മുറുകെ പിടിച്ചുപോരുന്ന സഹിഷ്ണുതയും മതത്തരവും കാത്തുസുക്ഷിക്കാനും ഇപ്പത്താർ സംശ്ലിപ്പിക്കുന്നതിലും സാധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ■